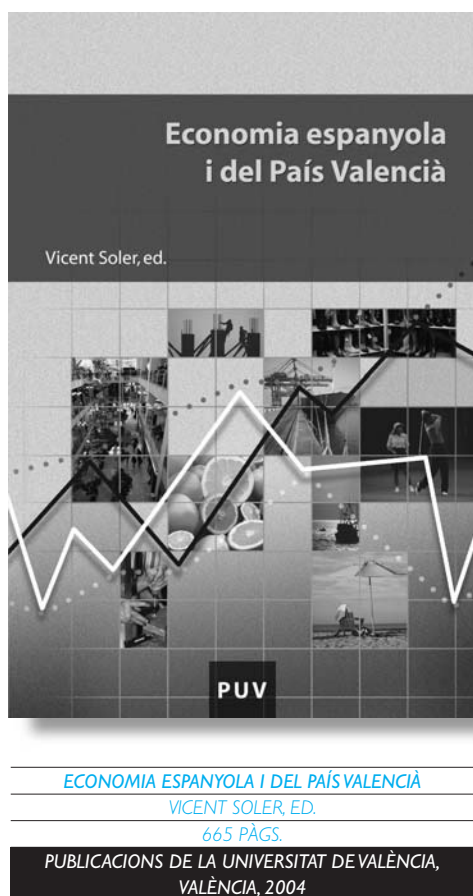

Canvi de segle per a l'economia valenciana

L'economia valenciana ha patit un canvi estructural, respecte als segles precedents, en els darrers cinquanta anys: el reconeixement de la propietat privada i el paper predominant del mercat com assignador de recursos (dels béns, dels serveis i dels factors de la producció: treball i capital).

Un manual general sobre l'economia valenciana moderna, com aquest que ara es publica, té el seu precedent en els treballs acadèmics que, des de la Facultat d'Econòmiques de la Universitat de València, es començaven a fer a la dècada dels seixanta. Són els anys de les grans transformacions urbanes i industrials, que posaven fi a dècades d'inestabilitat i d'estancament econòmic després de la Guerra Civil i els períodes de l'autarquia franquista. En 1970, es publica *Estructura Econòmica del País Valencià*, dirigit per Ernest Lluch, una persona clau en l'evolució del pensament econòmic valencià modern i a qui es dedica el present manual. També Lluch, en una veritable tasca de formació de les primeres generacions d'economistes valencians després de la dictadura, escriuria en 1976 el que ha estat consi-

derat el primer estudi que introdueix l'anàlisi de l'economia valenciana en les coordenades acadèmiques, *La via valenciana*. En 1980 es va publicar el primer manual —en el sentit més ortodoxe de la paraula—, de nou per un equip d'investigadors de la Facultat d'Econòmiques de València, amb el nom *d'Introducció a l'economia del País Valencià (1980)* i prologat per Ernest Lluch.

L'aparició de noves Facultats d'Econòmiques al País Valencià, la d'Alacant i la de Castelló, durant els anys posteriors han fet aparèixer nous manuals i publicacions, moltes d'elles centrades en els diferents sectors econòmics valencians. En aquest sentit, els 22 autors que col·laboren en aquest manual, ha estructurat les seues aportacions dividides en quatre grans blocs. Un primer, on s'estableix el marc general d'evolució de l'economia valenciana en els seu pas per les diferents etapes de creixement i de transformació: d'una societat agrària a una industrial i de serveis, sense oblidar els reptes del creixement en el marc del mercat de la Unió Europea i de la globalització de l'economia món capitalista.

En un segon bloc, s'estudien els diferents factors de creixement de l'economia valenciana: el territori, el capital humà, el capital físic i tecnològic, els

recursos financers. La tercera part està dedicada a l'anàlisi dels sectors productius més importants avui dia al País Valencià: tradicionalment centrats en sectors com el tèxtil, el moble, el calcer, la ceràmica i altres com el sector agrari, el de serveis i el de la construcció. Finalment, el quart capítol es centra en el sector exterior, amb un pes molt important en l'economia valenciana, ja des de les exportacions agrícoles de principis del segle XX als mercats de fruites de Londres i París, i avui encara vinculat als mercats Europeus mitjançant el corredor mediterrani. Sobre els reptes actuals de l'economia valenciana aquest llibre, tot i ser un manual, és també un instrument per conèixer les potencialitats d'alguns sectors i els perills d'altres per l'efecte de la globalització de l'economia mundial. Les importacions de productes tèxtils produïts amb baix cost de mà d'obra al sud-est asiàtic o el nord d'Àfrica, han substituït progressivament les exportacions valencianes a la Unió Europea i a la resta del món. Així doncs, l'anomenada senda mediterrània cap a la revolució industrial, és avui una economia integrada plenament en un sistema econòmic d'abast mundial amb predomini de les relacions de tall capitalista.

Pau Caparrós